

Péter elment Mária házához, aki a Márknak is nevezett János anyja volt. Itt sokan voltak együtt és imádkoztak.

Kedves Testvéreim!

Az internetes világ egyik legnépszerűbb alkalmazása, az a műholdas térkép, amelyben bolygónkon kívülről elindulva, egyre nagyítva egy-egy részletet ráközelíthetünk egy földrészre, egy országra, azután tovább egy városra, utcára, házra. A térkép segítségével pillanatok alatt „elutazhatunk” a világ másik szegletébe, és ott képek segítségével akár körül is nézhetünk. Bevallom, hogy szoktam kalandozni, és elindulni olyan vidékek felé amelyeket nem valószínű, hogy élőben fogok látni. De vannak olyan „kirándulásaim” is, amikor számomra ismerős vidéket fedezek fel. Ilyenkor rácsodálkozom a különleges nézőpontra, mert amit eddig körül nézve láttam, azt egy szempillantás alatt felülről szemlélhetem. És ez a nézőpont sokszor meglepetésekkel szolgál.

A nyári szünetben, ahogyan szoktuk elkezdtünk azon gondolkodni, hogy mi is legyen ennek a 2018/19-es tanévnek, munkaévnek a témája. Az elmúlt évben az egyházzól volt szó. Mi is az egyház? Tettük fel ezt a kérdést tavaly szeptemberben, és egy választ is megfogalmaztunk: az egyház a Jézus Krisztusban hívők közössége. Akik rendszeresen részt vettek alkalmainkon, azok talán ki tudják egészíteni ezt a meghatározást. De mivel ez egy elég nagy téma, úgy gondoltuk, hogy egy részletét külön is megvizsgálunk, mondhatni ráközelítsünk. Ekkor jött a gondolat, hogy beszéljünk a gyülekezetről. Aztán még tovább gondolkodtunk: ahhoz, hogy a gyülekezetről beszélhessünk, beszélünk kell először a családról, mert az Úsz. szerint a gyülekezet alapja az a családi közösség, amelyben ott van, jelen van Jézus a róla szóló igehirdetés által. De akkor már nem érdemes itt megállni, hanem menjünk tovább, és nézzük meg külön-külön a családtagokat is. Így alakult ki, hogy a fő témánk a család és gyülekezet lesz, és hónapról hónapra egy egy „családtagon” keresztül nézünk be ebbe a közösségbe.

Tegnap egy társaságban beszélgettünk, és amikor a család témája került elő, valaki megállapította, hogy minden család más és más. Nincs két egyforma helyzet, nincs két egyforma család, így hogyan lehet erről általánosságban beszélni. Veszünk egy ideális családot? Milyen az? Ki dönti el, hogy milyen? Mondhatnám azt, hogy itt az én családom, a tökéletes család... de ez nem lenne igaz. Tökéletes, ideális család nem létezik, főleg, ha a mélyére nézünk, és nem csak a felszínt látjuk. Ha ráközelítünk, akkor gyorsan megtaláljuk a hibákat. Nem az lesz tehát a célunk ebben az évben, hogy egy ideális családot mutassunk be, és ezen keresztül egy ideális gyülekezetet alkossunk meg. Sokkal inkább az, hogy megismerjük saját gyülekezetünket, és saját családunkat egy kicsit jobban, és ezáltal közelebb kerüljünk Istenhez. Igen, mert Isten azért adott családot, mert úgy gondolta, hogy ebben a közösségben tudjuk leginkább megélni a vele való kapcsolatunkat. Ugyanezért adott gyülekezeti közösséget is. És a családot tette meg nemcsak mintának, hanem kiindulási alapnak.

Nézzük meg mai igénket. Egy talán furcsa ígét választottam az ApCsel-ből.

Péter elment Mária házához, aki a Márknak is nevezett János anyja volt. Itt sokan voltak együtt és imádkoztak. De talán érthetővé válik, hogy miért fontos ez a két mondat. Péter csodálatos módon, egy angyal segítségével szabadul ki egy börtönből. Menekülőre fogja, és első útja egy Jeruzsálemi házhoz vezet, ahonnan segítséget vár. Nem véletlenül kopogtat be éppen ebbe a házba. Ez a folytatásból kiderül, már az ajtót nyitó szolgálólány is felismeri őt. A házban pedig éppen istentisztelet van. Egy család ahol „sokan voltak együtt és imádkoztak”. Mária háza. A Biblia sok Máriát megemlíti. Nem igazán tudjuk eldönteni, hogy melyik melyik, ezért általában a Biblia szerzői hozzátesznek valamilyen megkülönböztetést. Például, hogy kinek a lánya, vagy kinek az anyja. Jelen esetben János anyjáról van szó, de mivel még ez is több esélyes, ezért Lukács a ApCsel szerzője megjegyzi, hogy János, akit Márknak is neveztek.

Miért olyan fontos ez? Miért nem írja egyszerűen azt Lukács, hogy bement egy házba, ahol sok keresztyén volt együtt és imádkoztak. Azért mert fontos volt számára, hogy kinél történt. Fontos volt, mert el akar mondani ezzel valamit. Mit? És most egy

izgalmas nyomozásba kezdhetünk. Mária háza. Amikor Jézus keresztre feszítették, a keresztnél ott állt néhány Mária, lehet, hogy ő az egyik? Ezt nem tudjuk biztosan, de sokan azt feltételezik, hogy igen. Márk... olyan ismerős ez a név. Mintha már hallottam volna... ááá, igen megvan Márk evangéliuma. Igen ez a Márk, az a Márk. De ki is volt ő? Nem sokkal mai szakaszunk után Lukács lejegyezi, hogy egy bizonyos János, akit Márknak is neveztek elkísérte Pált és Barnabást a missziói útjukra. Nem mellesleg az is kiderül, hogy Márk Barnabás rokonok voltak. De találkozunk ezzel a Márkkal Péter levelében is, ahol Péter Márk köszöntését is tolmácsolja a levél címzettjeinek. Itt egyébként Péter fiának nevezi Márkot, amit nem szó szerint kell érteni, de egy nagyon szoros kapcsolatra utal. Péter ezt a levelét egyébként valószínűleg Rómából írta. Ez azért lehet érdekes, mert Márk evangéliumának keletkezési helyét is ide szokták helyezni. Ez a Márk tehát az a Márk, aki az evangéliumot is leírta, ráadásul, ha időrendben nézzük akkor ő volt az, aki először leírta, a többiek Máté, Lukács és János már használták az ő evangéliumát amikor a sajátjukat megfogalmazzák. Mit írt le Márk? Teljesen logikus, hogy ő Péter Jézusról szóló történeteit jegyezte le. Lukács tehát nemcsak ismerte Márkot, hanem tudott róla valamit, hogy nagyon fontos szerepe volt neki és a családjának abban, hogy az első gyülekezetek megszülessenek, megmaradjanak, hogy az evangélium terjedjen. Mondhatjuk úgy is, hogy Márk nélkül ma nem foghatnánk a kezünkbe a Bibliát, ha ő nem írja le Péter igehirdetéseit, akkor valószínűleg a többiek sem ragadtak volna tollat. Márk tehát fontos szereplő Isten tervében. És ezt a tervét Isten nem Márknál kezdte, hanem már sokkal korábban, már a családjában, az ő anyjával Máriával, vagy talán még korábban. Ebben a családban felnőve, Márk első kézből láthatta mindazt, hogy mit jelent Jézus követőjének lenni, mit jelent őt követni, mit jelent a benne való hit. És nem csupán látta, hanem ő maga is hitte és hirdette az Isten szeretetét, amely megjelent Jézus Krisztusban. Márk és családja tehát az első családok között van, akik keresztyénné lettek. És talán éppen Márk édesanyja Mária vitte haza az örömhírt, aki talán ott látta az üres sírt, látta a feltámadottat. Az egyházi hagyomány még azt is feltételezi, hogy Jézus éppen Mária házában jelent meg feltámadása után, ahogy az utolsó vacsora helyszínének is ezt a házat jelölik meg. Ezeket nem tudjuk biztosan, de azt igen, hogy Mária házában istentisztelet volt, amikor Péter bekopogott. *Itt sokan voltak együtt és imádkoztak.*

És igen, talán éppen ebből az imádságból született meg Márk hite, és tette őt a mi számunkra is fontossá. Mert a hit nem a fesztiválokon születik, hanem a családi otthonok imádságaiban. Amikor egy anya imádkozik a gyermekéért, amikor egy család egymás kezét fogva hálát ad mindazért, amit kaptak.

Azt mondtam nincs tökéletes család, és nincs két egyforma család sem. De mégis Isten használja a mi tökéletlenségünket, és a mi különbözőségeinket abban, hogy hirdesse nekünk az ő országát.

Az egyház a gyülekezetenél kezdődik, a gyülekezet a családnál kezdődik, a család pedig nálad kezdődik. Nálad, aki találkoztál a Feltámadottal, aki megnyitottad az otthonod és a szíved ajtaját és beengedted őt az életedbe. Nálad, aki tudsz imádkozni a családotért. Nálad, aki tudsz imádkozni a családdal. Nálad, aki tudsz imádkozni mindazokkal akik a házában vannak. Nálad. Márk és családja története a Te történeted is lehet, mert Isten Téged és a Te családotat is nagy dolgokra hívott el.

Ha szülő vagy: mondd el a gyermekednek a benned élő reménységet. Ha gyerek vagy, figyelj oda a szüleidre, mert ők segítenek téged. Ha egyedül vagy, akkor kopogj be a szomszédhoz, ismerőshöz, baráthoz és mond el, hogyan szabadított meg Isten, ahogyan megtette ezt Péter is. Érdekes a történetnek ez a része. Péter menekül, keresik, üldözik őt. És ő nem menedékért megy Márkékhöz, hanem csak azért, hogy elmondja hogyan szabadította meg Isten, és még aznap tovább áll. Elég volt néhány óra, hogy erősítse őket. Igen, így erősödhetünk, látva Isten szabadítását. Jézusban ő megszabadított minket a bűn és az ördög hatalmából. Adjuk tovább ezt az örömhírt otthonunkban, családjunkban, környezetünkben. Ámen.